
**UGOVOR
IZMEĐU FNR JUGOSLAVIJE I NARODNE
REPUBLIKE POLJSKE
O PRAVNOM SAOBRAĆAJU U GRAĐANSKIM I
KRIVIČNIM STVARIMA OD 6. FEBRUARA 1960. GODINE***

**DIO
I
OPŠTE ODREDBE**

Član 1.

1. Državljeni jedne strane ugovornice imaju na teritoriji druge strane ugovornice slobodan pristup sudovima i mogu se pred ovim pojavljivati i koristiti se pravnim zaštitom u pogledu ličnosti i imovine pod istim uslovima kao i sopstveni državljani.

2. Odredbe stava 1. shodno će se primjenjivati i na pravna lica.

Član 2.

Sudovi strana ugovornica opšte međusobno s jedne strane preko državnih sekretarijata za pravosudnu upravu narodnih republika Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine, Makedonije i Crne Gore, a s druge strane preko Ministarstva pravosuđa Narodne Republike Poljske, ukoliko ovim Ugovorom nije drugačije određeno.

Član 3.

1. Sudovi strana ugovornica u međusobnom saobraćaju predviđenom ovim Ugovorom upotrebjavaju srpskohrvatski, slovenački, makedonski ili poljski jezik, ukoliko ovim Ugovorom nije drugačije određeno.

2. Isprave i pismena koje sastavljaju sudovi jedne strane ugovornice na molbu sudova druge strane ugovornice biće na jeziku zamoljene strane.

Član 4.

Odredbe ovog Ugovora koje se tiču sudova odnose se takođe i na druge organe, koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni za postupanje u građanskim i krivičnim stvarima.

Član 5.

Sekretarijat Saveznog izvršnog veća za pravosudne poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Ministarstvo pravosuđa Narodne Republike Poljske dajuće jedan drugome na molbu tekst propisa koji važe ili su važili na području njihove države, a po potrebi i obavještenja o određenim pravnim pitanjima.

* Ugovor je objavljen u "Službenom listu SFRJ" - Dodatak, br.5/63, a stupio je na snagu 5. juna 1963. godine.

DIO II
GRADANSKE STVARI
Glava 1.
OSLOBOĐENJE OD POLAGANJA OBEZBJEĐENJA
SUDSKIH TAKSA I TROŠKOVA

Član 6.

1. Od državljana jedne strane ugovornice koji imaju prebivalište ili boravište u jednoj od strana ugovornica, kad istupaju kao stranke u postupku pred sudom druge strane ugovornice, neće se tražiti obezbjeđenje parničkih troškova, niti polaganje predujma sudskih taksa zbog toga što su stranci ili što nemaju prebivalište ili boravište u strani ugovornici pred čijim se sudom stvari raspravlja.

2. Međutim, iznos za troškove koji u postupku stranke moraju unaprijed položiti, može se zahtijevati od državljana druge strane ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

3. Odredbe stavova 1. i 2. primjenjivaće se shodno i na pravna lica.

Član 7.

1. Ako lice koje je u smislu člana 6. oslobođeno polaganja obezbjeđenja za parnične troškove ili plaćanja predujma za sudske takse bude pravosnažnom i izvršnom odlukom suda obavezno da naknadi parnične troškove ili da plati taksu, takva odluka će se izvršiti na zahtjev na teritoriji druge strane ugovornice u pogledu troškova i taksa nezavisno od izvršenja tih odluka u glavnoj stvari.

2. Zahtjev za naknadu parničnih troškova podnosi stranka kojoj su troškovi dosuđeni, a zahtjev za naplatu sudskih taksa i troškova sud. Zahtjev se podnosi na način predviđen u članu 53. st. 1 i 2.

3. Uz zahtjev se prilaže:

a) ovjeren prijepis onog dijela odluke koji se odnosi na parnične troškove i sudske takse zajedno sa potvrdom o pravosnažnosti i izvršnosti;

b) prijevod odluke iz tačke a) na jezik strane ugovornice na čijoj teritoriji ona treba da bude izvršena. Prijevod treba da bude ovjeren na način predviđen u članu 53. stav 3. tačka d).

4. Odluke navedene u stavu 1. izvršiće se kao i sopstvene odluke bez prethodnog saslušanja stranaka.

5. Naplaćeni iznos sudskih taksa i troškova predaće se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane ugovornice čiji je sud izvršenje tražio.

Glava 2.
OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA SUDSKIH TAKSA I TROŠKOVA

Član 8.

Državljeni jedne strane ugovornice korišće se na teritoriji druge strane ugovornice pravom oslobođenja od plaćanja sudskih taksa i troškova kao i besplatnog zastupanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i sopstveni državljani.

Član 9.

1. Za korištenje prava iz člana 8. potrebno je podnijeti uvjerenje koje će izdavati nadležni organ mjesta u kojem molilac ima uobičajeno boravište.

2. Ako molilac nema uobičajeno boravište ni u jednoj od strana ugovornica, dovoljno je uvjerenje diplomatskog ili konzularnog predstavništva strane ugovornice čiji je on državljanin.

Član 10.

1. Organ nadležan za izdavanje uvjerenja navedenog u članu 9. stav 1. može tražiti od organa druge strane ugovornice obavještenje o приходима i imovnom stanju molioца.

2. Sud koji odlučuje po molbi za priznanje prava iz člana 8. može da, u granicama svojih ovlaštenja, provjeri podnijeta uvjerenja i obavještenja i da zatraži potrebne dopunske podatke.

Član 11.

1. Ako državljanin bilo koje strane ugovornice, koji na teritoriji jedne strane ugovornice ima mjesto stalnog boravka, želi da se pred sudom druge strane ugovornice koristi oslobođenjem iz člana 8, može molbu po tom pitanju podnijeti bilo neposredno sudu te strane ugovornice, bilo sreskom sudu nadležnom za mjesto njegovog stalnog boravka, koji šalje ovu molbu nadležnom sudu druge strane ugovornice.

2. Molba i prilozi imaju biti na jeziku strane ugovornice čiji sud ima da donese odluku po ovoj molbi ili će se priložiti ovjeren prijevod na jezik te strane ugovornice.

Glava 3.

PRAVNA POMOĆ I DOSTAVLJANJE

Član 12.

1. Sudovi strana ugovornica ukazivaće međusobno po zamolnici pravnu pomoć i vršiće dostavljanje u građanskim (parničnim i vanparničnim) stvarima.

2. Zamolnica treba da sadrži predmet na koji se odnosi, imena stranaka, njihovo državljanstvo, njihovo zanimanje, ime njihovog predstavnika, kao i mjesto prebivališta ili boravišta stranaka. U zamolnici za dostavljanje mora se osim toga označiti adresa primaoca i vrsta pismena koje treba dostaviti, a u zamolnici za pravnu pomoć okolnosti u pogledu kojih treba provesti dokaz i, po potrebi, pitanja koja se imaju postaviti licu koje treba saslušati.

Član 13.

1. Zamolnice i pismena koja se dostavljaju od sudova strana ugovornica moraju biti snabdjevena potpisom i pečatom suda koji ih je izdao. Nije potrebno njihovo dalje ovjeravanje.

2. Zamolnice će se sastavljati u formi propisanoj zakonodavstvom strane ugovornice od koje potiču. Ukoliko zakonodavstvo zamoljene strane ugovornice uslovljava udovoljenje zamolnici posebnim uslovima, zamoljeni sud može zatražiti da se zamolnica dopuni.

Član 14.

1. Udovoljenje zamolnicama vrši se po zakonu zamoljene strane ugovornice. Međutim, zahtjevu suda od kojega potiče zamolnica da se postupi u nekoj naročitoj formi, udovoljiće se ukoliko se to ne protivi osnovnim načelima zakonodavstva zamoljene strane ugovornice.

2. Zamoljeni sud prilikom udovoljenja zamolnici će po potrebi primijeniti ista prinudna sredstva kao i pri udovoljenju takvim zamolnicama domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primjenjivati ako se radi o ličnom dolasku parničnih stranaka.

Član 15.

1. Ako je zamoljeni sud nenadležan, uputiće zamolnicu nadležnom sudu i o tome će obavijestiti zamolni sud.

2. Sud od kojeg potiče zamolnica biće na njegov zahtjev pravovremeno obaviješten o vremenu i mjestu izvršenja tražene radnje; ovo obavještenje vršiće sudovi neposredno.

3. U svim slučajevima u kojima nije udovoljeno zamolnici obavijestiće se o tome bez odlaganja sud od kojeg potiče zamolnica uz navođenje razloga.

Član 16.

Kod postupanja po zamolnici za uručenje pismena sudovi će primjenjivati propise svoje države. Ukoliko pismena koja se imaju uručiti stranci nisu sastavljena na jeziku države zamoljenog suda, ili im nije priložen prijevod na tom jeziku, zamoljeni sud će izvršiti uručenje adresatu samo ako ovaj na to dobrovoljno pristane.

Član 17.

Uručenje se potvrđuje na dostavnici, na kojoj treba da bude datum, potpisi dostavljača i lice kome je pismeno uručeno, kao i pečat suda. Uručenje se može potvrditi i uvjerenjem zamoljenog suda iz kojeg se vidi da je dostavljanje izvršeno, kao i način i datum dostavljanja. Uručenje se može potvrditi i na jednom primjerku pismena koje se uručuje ako su u tom cilju dostavljena dva primjerka ovog pismena.

Član 18.

Ukoliko odredbama ovog Ugovora nije drukčije predviđeno, postupanje po zamolnicama je besplatno i neće se zahtijevati nikakve takse niti troškovi za izvršenje radnji po zamolnicama za pravnu pomoć i dostavljanje.

Član 19.

Udovoljenje zamolnici može se odbiti ako zamoljena strana ugovornica smatra da se udovoljenjem zamolnici ugrožavaju njena suverena prava ili njena sigurnost.

Glava 4.
KOLIZIONE NORME
Pravna i poslovna sposobnost
Član 20.

1. Pravna i poslovna sposobnost lica određuje se po zakonodavstvu strane ugovornice čiji su oni državljani.

2. Pravna i poslovna sposobnost pravnog lica određuje se po zakonodavstvu strane ugovornice u kojoj se nalazi njegovo sjedište.

Oduzimanje svojevlasti
Član 21.

Za oduzimanje svojevlasti nadležan je sud i primjenjuje se zakonodavstvo one strane ugovornice čiji je državljanin takvo lice.

Starateljstvo (tutela i curatela)
Član 22.

U pogledu starateljstva (tutela i curatela) primjenjuje se zakon i nadležni su organi strane ugovornice čiji je državljanin poslovno nesposobno lice, ukoliko ovaj Ugovor ne predviđa što drugo.

Član 23.

1. Ako je na teritoriji jedne strane ugovornice neophodno preduzimanje mjera od strane starateljskog organa u interesu državljanina druge strane ugovornice, koji ima prebivalište ili boravište ili imovinu na teritoriji strane ugovornice gdje je potrebno takve mjere preduzeti, nadležni organ te strane ugovornice će obavijestiti odmah o tome diplomatsko ili konzularno predstavništvo strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. Ako je u pitanju slučaj koji ne trpi odlaganje, starateljski organ druge strane ugovornice može jednovremeno sa obavještenjem diplomatskog ili konzularnog predstavnika da sam preduzme neophodne privremene mjere. Ove će mjere važiti dok nadležni organ strane ugovornice, čiji je državljanin poslovno nesposobno lice, ne donese potrebnu odluku, o kojoj će obavijestiti teritorijalni organ koji je odredio privremene mjere.

3. Mjere iz stava 2. mogu biti preduzete i u interesu lica čije je boravište nepoznato a koje nema svog zastupnika.

Član 24.

1. Starateljski organ one strane ugovornice čiji je državljanin lice koje treba staviti pod starateljstvo, može se obratiti nadležnom organu druge strane ugovornice u cilju stavljanja pod starateljstvo toga lica, a isto tako i u cilju preduzimanja mjera u interesu lica čije je mjesto boravka ili čija se imovina nalazi na teritoriji druge strane ugovornice. Zamoljeni organ obavještava neposredno o preduzetim mjerama organ koji moli.

2. Starateljski organ koji je zamoljen primjenjuje propise svoje države. Međutim, što se tiče ocjene pravne ili poslovne sposobnosti ovaj starateljski organ primijeniće zakon strane ugovornice čiji je državljanin lice koje se stavlja pod starateljstvo.

3. Ako je lice, državljanin jedne od strana ugovornica, stavljeno pod starateljstvo, a zatim promijeni mjesto boravka i nastani se na teritoriji druge strane ugovornice, starateljski organ, koji ga je stavio pod starateljstvo, može tražiti od druge strane ugovornice da se obzbi jedi dalje starateljstvo nad njim.

Bračne stvari

Član 25.

1. Forma sklapanja braka podliježe zakonodavstvu one strane ugovornice pred čijim se organom brak sklapa.

2. Materijalni uslovi važnosti braka procjenjuju se za svako lice koje sklapa brak po zakonu strane ugovornice čiji je državljanin to lice. Međutim, odredbe zakona strane ugovornice na čijoj se teritoriji brak zaključuje, koje potiču iz postojanja ranijeg braka, srodstva, umne bolesti i nesposobnosti za rasuđivanje, primjenjuju se i na državljane druge strane ugovornice.

Ako su oba lica državljani jedne strane ugovornice i imaju prebivalište na teritoriji iste strane ugovornice, a žele da sklope brak pred organom druge strane ugovornice, onda se i u pogledu forme primjenjuje zakonodavstvo strane ugovornice čiji su oni državljani.

Član 26.

1. U pogledu prava i dužnosti i imovinskih odnosa supružnika, primjenjuje se zakonodavstvo one strane ugovornice čiji su oni državljani.

2. Ako je jedan od supružnika državljanin jedne strane ugovornice, a drugi druge strane ugovornice, tada se primjenjuje zakon one strane ugovornice na čijoj teritoriji imaju zajedničko mjesto stanovanja, ili u kojoj im je bilo posljednje mjesto stanovanja.

3. Sporovi po ovim pitanjima spadaju u nadležnost sudova strane ugovornice čiji se zakon primjenjuje po stavu 1. i 2.

Član 27.

1. Po pitanjima utvrđivanja postojanja, nepostojanja, razvoda i poništaja braka nadležni su zakoni i sudovi one strane ugovornice čiji su državljani supružnici u trenutku podnošenja tužbe. Ako supružnici imaju mjesto boravka na teritoriji druge strane ugovornice, nadležni su takođe sudovi te strane ugovornice. U ovom slučaju sudovi mogu izreći razvod braka samo iz uzroka koji su predviđeni istovremeno u zakonima obje strane ugovornice.

2. Brak sklopljen između državljana jedne strane ugovornice pred organima druge strane ugovornice može biti oглаšen za nevažeći ako su uslovi za to predviđeni kako u zakonu strane ugovornice pred čijim je organom brak sklopljen, tako i u zakonu strane ugovornice čiji su državljani supružnici.

3. Ako je u trenutku podnošenja zahtjeva za utvrđivanje postojanja, nepostojanja, za razvod ili poništenja braka jedan od supružnika državljanin jedne strane ugovornice, a drugi državljanin druge strane ugovornice, tada je za ispitivanje zahtjeva nadležan sud one strane ugovornice na čijoj teritoriji stanuju oba supružnika. Taj sud primjenjuje zakonodavstvo svoje države.

Pravni odnosi roditelja i djece

Član 28.

Pravni odnosi između roditelja i djece, kao i utvrđivanje i osporavanje očinstva ili materinstva, rješavaju se po zakonu one strane ugovornice čije je dijete državljanin.

Član 29.

1. Za odlučivanje o pravnim odnosima iz člana 28. nadležan je sud one strane ugovornice čiji je dijete državljanin.

2. Ako obje stranke žive na teritoriji jedne strane ugovornice tada je nadležan također i sud te strane ugovornice.

Usvojenje

Član 30.

1. Ako je usvojlac državljanin jedne strane ugovornice, a usvojenik državljanin druge strane ugovornice, za usvojenje i raskidanje usvojenja potrebno je da su ispunjeni materijalni uslovi predviđeni nacionalnim zakonom kako usvojioca tako i usvojenika.

2. Postupak za usvojenje i raskidanje usvojenja provodi organ strane ugovornice čiji je državljanin usvojenik. Ovaj postupak može sprovesti i organ one strane ugovornice čiji je državljanin usvojlac ako usvojenik živi na teritoriji strane ugovornice u kojoj je usvojlac.

Proglašenje nestalih lica za umrle i dokazivanje smrti

Član 31.

1. Proglašenje nestalih lica za umrle i dokazivanje smrti spada u nadležnost suda i primjenjuje se zakon strane ugovornice čiji je državljanin bilo lice prilikom nestanka.

2. Sud jedne strane ugovornice može proglasiti umrlim državljanina druge strane ugovornice:

a) na zahtjev lica koje želi da ostvari nasljedna prava ili prava koja proizilaze iz imovinskih odnosa među supruzima u odnosu na nepokretno imanje odsutnoga, koje se nalazi na teritoriji te strane ugovornice, ili

b) na zahtjev supruga u odnosu na postojanje braka, ako suprug u momentu podnošenja zahtjeva ima prebivalište na teritoriji te strane ugovornice, a posljednje zajedničko prebivalište supruga je bilo na teritoriji iste strane ugovornice.

3. Proglašenje nestalog za umrlog odnosno dokazivanje smrti po stavu 2. može se vršiti bilo pod uslovima predviđenim u nacionalnom zakonu nestalog lica, bilo pod uslovima predviđenim u zakonu strane ugovornice čiji sud donosi odluku.

4. Odluka iz stava 2. imaće pravno dejstvo samo na teritoriji one strane ugovornice čiji je sud donio takvu odluku.

5. Na zahtjev zainteresovanog lica sud koji je donio odluku u smislu stava 2. će svoju odluku, po potrebi, povući ili izmijeniti ako sud nadležan po stavu 1. donese meritornu odluku u istoj stvari.

Forma pravnog posla **Član 32.**

1. U pogledu forme pravnog posla primjenjuju se zakoni države čiji se zakon primjenjuje i na sam pravni posao. Ipak je dovoljno da je sačuvana forma po zakonu mjesta gdje je pravni posao preduzet.

2. Ukoliko se pravni posao odnosi na nepokretnosti, onda se ovaj obavlja u formi koju propisuje zakonodavstvo strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nepokretnost.

Imovinske stvari **Član 33.**

U stvarima koje se tiču nepokretnosti, uključivo najam i zakup istih, primjenjivaće se zakonodavstvo i nadležni su sudovi one strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nepokretnost.

Član 34.

1. U pogledu obaveza koje proističu iz ugovora izuzev obaveza nastalih u vezi sa nekretninama, primjenjuje se zakonodavstvo strane ugovornice na čijoj teritoriji je ugovor zaključen, osim ako se stranke nisu izričito saglasile da se primijeni drugo zakonodavstvo. Za raspravljanje odnosa iz ugovora nadležan je sud one strane ugovornice u kojoj je mjesto stanovanja tuženika, ukoliko nije drugačije ugovoreno.

2. Obaveze koje proističu iz protivpravnih radnji rješavaju se po zakonodavstvu i nadležni su sudovi one strane ugovornice na čijoj teritoriji je učinjena radnja. Oštećeni se može obratiti i na sud strane ugovornice u kojoj je mjesto stanovanja tuženika, ili na sud strane ugovornice na čijoj teritoriji tuženik ima imovinu.

Zaostavštine **Član 35.**

1. Državljeni jedne strane ugovornice mogu, izjavom posljednje volje na slučaj smrti (u daljem tekstu testament), raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge strane ugovornice.

2. Državljeni jedne strane ugovornice mogu sticati u drugoj strani ugovornici imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentalnog nasljeđivanja pod istim uslovima i u jednakom obimu kao i državljani te strane ugovornice.

Član 36

Nasljedno pravni odnosi određuju se po zakonodavstvu strane ugovornice čiji je državljnin bio ostavilac u momentu smrti.

Član 37.

U pogledu sposobnosti za sastavljanje ili opozivanje testamenta, kao i u pogledu pravnih posljedica nedostatka volje primjenjuje se zakonodavstvo strane ugovornice čiji je državljnin bio ostavilac u momentu sastavljanja odnosno opozivanja testamenta.

Član 38.

U pogledu forme u kojoj se sastavlja ili opoziva testament primjenjuje se zakonodavstvo strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u momentu sastavljanja odnosno opozivanja testamenta. Ipak je dovoljno ako su bili poštovani propisi zakonodavstva strane ugovornice na čijoj je teritoriji testament bio sastavljen odnosno opozvan.

Član 39.

1. Ako se u jednoj strani ugovornici nalazi zaostavština državljanina druge strane ugovornice sud će preduzeti, na prijedlog ili po službenoj dužnosti, mjere koje su potrebne za obezbjeđenje i upravljanje zaostavštinom.

2. Sud će preduzeti mjere navedene u stavu 1. po propisima svoje države. Međutim, te mjere sprovede se, po molbi suda druge strane ugovornice, i u nekoj naročitoj formi ako ovo nije u suprotnosti sa osnovnim načelima zakonodavstva zamoljene strane ugovornice.

3. Ako je u mjestu gdje se nalazi zaostavština sjedište diplomatskog ili konzularnog predstavništva strane ugovornice čiji je državljanin bio umrli, onda se mjere navedene u stavu 1. preduzimaju uz jednovremeno obavještenje diplomatskog ili konzularnog predstavništva.

4. U ostalim slučajevima treba bez odlaganja izvijestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo o svim mjerama koje su preduzete za obezbjeđenje i upravljanje zaostavštinom. Na prijedlog diplomatskog ili konzularnog predstavništva ove se mjere mogu izmijeniti ili ukinuti bez štete po prava trećih lica.

Član 40.

Otvaranje i proglašenje testamenta vrši sud strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi testament. Ovjereni prijepis testamenta i zapisnika o stanju i sadržini testamenta, prema okolnostima i zapisnik o njegovom proglašenju dostavljaju se sudu strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac, nadležnom za raspravu zaostavštine, ukoliko po odredbama ovog Ugovora nije nadležan sud strane ugovornice u kojoj je testament proglašen. Pod istim uslovima, na molbu suda strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac može se dostaviti i originalni testament.

Član 41.

Nadležni sud strane ugovornice, čiji je državljanin bio ostavilac, koji ima na čuvanju testament dužan je da na zahtjev nadležnog suda za obezbjeđenje zaostavštine izda ovome ovjeren prijepis testamenta.

Član 42.

Za raspravljanje o nepokretnim stvarima iz zaostavštine i za rješavanje zahtjeva na nasljedstvo, nužni dio ili legat koji se na te stvari odnose, nadležni su sudovi one strane ugovornice na čijoj se teritoriji te stvari nalaze.

Član 43.

1. Za raspravljanje o pokretnim stvarima iz zaostavštine državljana strana ugovornica, kao i za rješavanje spornih zahtjeva na nasljedstvo, nužni dio ili legat koji se na te stvari odnose, nadležni su sudovi strane ugovornice čiji je državljanin ostavilac.

2. Međutim, ako je ostavilac, koji je bio državljanin jedne strane ugovornice, imao posljednje prebivalište na teritoriji druge strane ugovornice, mogu nasljednici ili lica koja imaju pravo na nužni dio naslijeđa, koji stanuju na teritoriji te druge strane ugovornice, zahtijevati u roku iz člana 46. stav 1, da sud te strane ugovornice sprovede raspravu pokretne zaostavštine koja se nalazi u istoj državi. Ovom zahtjevu udovoljiće se ako tome ne prigovori koji nasljednik, legat ili lica koje ima pravo na nužni dio naslijeđa, u roku od tri mjeseca po isteku roka iz člana 46. stav 1. Ako nema prigovora sudovi te strane ugovornice nadležni su i za rješavanje spornih zahtjeva na zaostavštinu.

3. Isto tako ne isključuje se nadležnost suda strane ugovornice u kojoj se stvari nalaze u slučaju kad izvršenje koje je donio sud nadležan po stavu 1. nije više moguće.

4. Ako u smislu stava 2. treba da o pokretnoj zaostavštini raspravlja sud strane ugovornice u kojoj se ta zaostavština nalazi, primjenjivaće se materijalne odredbe nasljednog prava strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac i to kako kod rasprave zaostavštine tako i pri rješavanju spornih zahtjeva na zaostavštinu.

Član 44.

Sudovi strana ugovornica predavaće radi sprovođenja rasprave zaostavštine u smislu člana 43. stav 1, na molbu nadležnih sudova strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac, pokretne stvari iz njegove zaostavštine, ukoliko odredbama ovog Ugovora nije drugačije određeno.

Član 45

1. Na zahtjev nasljednika, legatara ili lica koja imaju pravo na nužni dio naslijeđa, koji su državljani strane ugovornice u kojoj se nalazi zaostavština ili koji borave na njenoj teritoriji, može sud da zadrži zaostavštinu ili odgovarajući dio iste, dok nadležni sud strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac, pravosnažno ne odluči o zahtjevu nasljednika ili legatara ili lica koja imaju pravo na nužni dio naslijeđa.

2. Iste mjere može sud preduzeti i na zahtjev povjerilaca ostavioca koji su državljani strane ugovornice na čijoj teritoriji se nalazi zaostavština, ili koji na toj teritoriji borave, ako svoja potraživanja prijave i, po potrebi, pokrenu postupak za njihovo priznanje.

Član 46.

1. Radi stavljanja zahtjeva navedenih u članu 45. odrediće sud oglasom rok od tri do šest mjeseci u kome se zahtjevi gore pomenutih lica moraju prijaviti i, po potrebi, pokrenuti postupak za njihovo priznanje. Ako se ti zahtjevi u ovom roku ne prijave, odnosno ako se ne pokrene postupak za njihovo priznanje, ne može se odbiti predaja pokretne zaostavštine pozivanjem na odredbe člana 45.

2. Ovjeren prijepis oglasa mora se poslati diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac.

Član 47.

Svaka strana ugovornica pridržava sebi pravo da prije predaje pokretne zaostavštine naplati sve poreze i takse kojima podliježe naslijeđe po njenom zakonodavstvu.

Član 48.

Koja se imovina ima smatrati pokretnom ili nepokretnom određuje se po zakonodavstvu strane ugovornice u kojoj se ta imovina nalazi.

Glava 5.

PRIZNANJE I IZVRŠENJE SUDSKIH ODLUKA I PORAVNANJA U GRAĐANSKIM STVARIMA

Član 49.

1. Strane ugovornice obavezuju se da će priznavati i izvršavati na svojoj teritoriji sljedeće odluke donijete na teritoriji druge strane ugovornice:

- a) pravosnažne i izvršne sudske odluke, kao i poravnanja u građanskim stvarima, zaključena pred sudovima, izuzev odluka o stečaju ili o sudskim nagodbama van stečaja,
- b) pravosnažne i izvršne odluke krivičnih sudova o imovinsko-pravnim zahtjevima,
- c) pravosnažne i izvršne odluke izabranih sudova (arbitraže i arbitražne komisije) kao i pred njima sklopljenih poravnanja u sporovima po imovinskim stvarima u kojima je bar jedna od stranaka privredna organizacija koja je pravno lice.

2. Pod građanskim stvarima podrazumijevaju se i trgovačke stvari, a pod sudovima i privredni sudovi.

Pod odlukama u daljem tekstu ove glave podrazumijevaju se odluke iz stava 1, kao i poravnanja iz stava 1 tačke a) i c).

Član 50.

1. Odluke iz člana 49. stav 1. tačke a) i b) priznavaće se i izvršavaće se pod sljedećim uslovima:

a) ako stvar nije bila u isključivoj nadležnosti suda strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da bude priznata po zakonu te strane ugovornice uzimajući u obzir i odredbe ovog Ugovora,

b) ako je sudska odluka pravosnažna i izvršna po zakonu strane ugovornice u kojoj je donijeta,

c) ako se priznanje ili izvršenje sudske odluke ne protivi javnom poretku i osnovnim načelima zakonodavstva strane ugovornice u kojoj odluka treba da se prizna ili izvrši,

d) ako je u slučaju presude u odsustvu, stranka, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je donesena odluka, bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku po zakonima strane ugovornice u kojoj je odluka donijeta,

e) ako po istom sporu između istih stranaka na teritoriji strane ugovornice u kojoj odluka treba da se izvrši nije ranije od nadležnog redovnog ili izabranog suda donijeta pravosnažna odluka.

2. Podrazumijeva se da će odluka suda kod čijeg donošenja nije primijenjen zakon strane ugovornice, koji je inače trebalo primijeniti, biti priznata odnosno izvršena samo ako se ovaj zakon koji je primijenjen ne razlikuje u suštini od zakona strane ugovornice kod čijeg se suda traži priznanje odnosno izvršenje.

Član 51.

Odluke iz člana 49. stava 1. tačke c) (arbitražne odluke) priznaće se i izvršiće se pod uslovima propisanim u članu 50, kao i pod sljedećim uslovima:

a) da je odluka zasnovana na pismenom sporazumu o podvrgavanju izabranom sudu u pogledu određenog spora ili budućih sporova,

b) da je odluku donio sud koji je predviđen u pomenutom sporazumu o podvrgavanju izabranom sudu,

c) da je sporazum o podvrgavanju izabranom sudu u pogledu određenog spora ili budućih sporova punovažan po zakonu strane ugovornice u kojoj odluka treba da se izvrši. Pod zakonom podrazumijevaju se i odredbe međunarodnog privatnog prava.

Član 52.

Iako postoje uslovi predviđeni u članovima 50. i 51, odluke izabranog suda se neće izvršiti:

a) ako stranka prema kojoj odluka treba da se izvrši nije imala mogućnosti da u sporu učestvuje zbog nedostatka u postupku,

b) ako je izabrani sud prekoračio granice svojih ovlaštenja predviđenih u sporazumu o izabranom sudu.

Član 53.

1. Zahtjev za izvršenje može biti podnijet bilo od svake zainteresovane stranke neposredno nadležnom sudu, bilo diplomatskim ili konzularnim putem.

2. Zahtjev za izvršenje može se podnijeti i preko suda koji je bio nadležan u toj stvari u prvom stepenu. Ovaj sud će u tom slučaju kao zamolni sud dostaviti zahtjev za izvršenje nadležnom sudu.

3. Uz zahtjev za izvršenje treba priložiti prema slučaju:

a) ovjeren prijepis sudske odluke ili sudskog poravnanja sa potvrdom o pravosnažnosti i izvršnosti,

b) uvjerenje da je stranka protiv koje je donijeta odluka, a koja nije učestvovala u postupku, bila uredno i blagovremeno pozvana shodno zakonu strane ugovornice u kojoj je odluka donijeta,

c) dokaz da je stvar podvrgnuta jurisdikciji izabranog suda ako se traži izvršenje odluke izabranog suda,

d) prijevod odluke na jezik strane ugovornice u kojoj odluka treba da se izvrši i svih drugih isprava koje se zahtijevaju u skladu sa gornjim. Prijevod treba da bude ovjeren ili od sudskog (zakletog) tumača, ili drugog nadežnog organa.

Član 54.

1. Ukoliko u ovom Ugovoru nije drugačije određeno, radi omogućenja izvršenja, i samo izvršenje, primjenjivaće se odredbe koje su na snazi u strani ugovornici na čijoj teritoriji odluka treba da se izvrši.

2. Da bi omogućile izvršenje odluka sudske vlasti će se ograničiti da ustanove postojeće uslova iz članova 50-52, zavisno od slučaja. Ako ti uslovi postoje narediće se izvršenje odluke. Ovim se ne uskraćuje pravo suda da traži od stranke naknadne dopune i obavještenja.

3. U cilju da dokaže da nema mjesta izvršenju zbog toga što je obavezu iz odluke već izvršio, izvršenik može protivu dozvole izvršenja iznijeti, pored prigovora po zakonu strane ugovornice čiji sud sprovodi izvršenje, takođe i prigovore koje bi mogao podnijeti po zakonima strane ugovornice čiji je sud presudu donio.

Član 55.

1. Svaka strana ugovornica priznaće na svojoj teritoriji sudske odluke donijete na teritoriji druge strane ugovornice koje se tiču ličnog stanja (statusa) njenih državljana pod uslovima predviđenim u članu 50. stav 1. tačke a), b), d) i e) i stavu 2, kao i pod uslovima da nisu u suprotnosti sa odredbama koje se primjenjuju za rješavanje takvih odnosa na njevoj sopstvenoj teritoriji.

2. Sudske odluke strana ugovornica koje se odnose na lično stanje (status) državljana treće države, priznaće se na teritoriji druge strane ugovornice samo ako se takve odluke priznaju i u državi čiji su oni državljeni.

Član 56.

1. Priznanje sudskih odluka u statusnim stvarima može da zahtijeva svako lice koje je za to pravno zainteresovano.

2. Za priznanje odluka u statusnim stvarima shodno će se primjenjivati odredbe člana 53. i člana 54. stava 1.

3. Pravosnažne sudske odluke strana ugovornica koje se tiču ličnog stanja (statusa) sopstvenih državljana jedne strane ugovornice priznaju se na teritoriji druge strane ugovornice bez ikakvog preispitivanja.

Član 57.

1. Odluke priznate po članu 55. imaju isto pravno dejstvo kao i odluke domaćih sudova.

2. Na osnovu odluka iz člana 55. stav 1, strane ugovornice vršiće upise promjena u registre ličnog stanja, na zahtjev stranke ili na traženje nadležnog organa strane ugovornice u kojoj je odluka donijeta.

Član 58.

Odredbe članova 55-57, primjenjivaće se na odluke koje su postale pravosnažne i prije stupanja na snagu ovog Ugovora.

D I O III
ISPRAVE
RAZMJENA I DOSTAVLJANJE ISPRAVA O LIČNOM STANJU
Član 59.

1. Svaka strana ugovornica dostavljaće drugoj strani ugovornici, bez taksa i troškova, isprave o ličnom stanju koje se odnose na državljane te strane ugovornice. Isprave će se dostavljati diplomatskom ili konzularnom predstavništvu.

2. Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljaće se odmah, a ostali izvodi skupno krajem svakog tromjesečja.

Član 60.

1. Obje strane ugovornice obavezuju se da će jedna drugoj dostavljati isprave o ličnom stanju bez takse i troškova, ako budu za to zamoljene u javnom interesu.

2. Ovakve molbe upućuju se diplomatskim ili konzularnim putem nadležnim državnim organima.

Ovjeravanje i važnost isprava
Član 61.

1. Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud, ili drugi državni organ, u propisanoj formi i u granicama svoje nadležnosti u jednoj strani ugovornici, ako su snabdjevene službenim potpisom i pečatom, nije potrebno ovjeravati radi upotrebe pred sudovima i drugim državnim organima druge strane ugovornice.

2. Odredbe stava 1. odnose se i na prijepise javnih isprava koje je ovjerio sud ili drugi nadležni državni organ.

3. Isprave izdate ili ovjerene od organa jedne strane ugovornice, koje po propisima te strane ugovornice imaju snagu javne isprave na njenoj teritoriji, smatraće se takvim i na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 62.

Za privatne isprave koje je ovjerio sud ili drugi nadležni državni organ jedne strane ugovornice, nije potrebna dalja ovjera za njihovu upotrebu pred sudovima i drugim državnim organima druge strane ugovornice.

D I O IV
KRIVIČNE STVARI
Glava 1
PRAVNA POMOĆ I DOSTAVLJANJE
Član 63.

1. Sudovi strana ugovornica ukazivaće međusobno po zamolnicama pravnu pomoć i dostavljanje u krivičnim stvarima.

2. Pravna pomoć obuhvata naročito izvršenje izviđajnih i istražnih radnji, kao što su ispitivanje okrivljenog, saslušavanje svjedoka i vještaka, uviđaj, pretres, oduzimanje predmeta i predavanje akata i predmeta koji se odnose na određeni krivični postupak. Međutim, ovi akti i predmeti predavaće se samo ako se nalaze na čuvanju kod organa zamoljene strane ugovornice i ako se tome ne protive posebni razlozi; njih treba vratiti što je moguće prije.

Član 64.

Pravna pomoć neće se ukazivati niti će se vršiti dostavljanje ako djelo, koje je predmet krivičnog postupka, prema zakonima zamoljene strane ugovornice nije sudski kažnjivo. Isto tako neće se ukazivati pravna pomoć i dostavljanje ako se radi o takvoj vrsti krivičnih djela za koja nije dopušteno izdavanje krivaca. Takvim se ne smatraju krivična djela koja su odredbom člana 74. stav 1, izuzeta od izdavanja.

Član 65.

Pružanje pravne pomoći i dostavljanje može se odbiti:

a) ako zamoljena strana ugovornica smatra da se time ugrožavaju njena suverena prava ili njena sigurnost,

b) ako je okrivljeni državljanin zamoljene strane ugovornice i ne nalazi se na teritoriji strane ugovornice od koje potiče zamolnica.

Član 66.

Ako neko lice, ma čijeg državljanstva ono bilo, primi na teritoriji jedne strane ugovornice poziv u nekoj krivičnoj ili građanskoj stvari i na ovaj se pojavi dobrovoljno pred sudom druge strane ugovornice kao svjedok ili vještak, ne smije se tamo goniti ili lišiti slobode zbog ranijih krivičnih djela ili osuda, ili kao saokrivljeni u krivičnom djelu koje je predmet postupka u kojem se to lice sasluša kao svjedok ili vještak. Sa krivičnim djelima i osudama izjednačuju se kažnjive radnje i rješenja o kažnjavanju zbog kojih vode postupak upravni organi odnosno koje su ovi donijeli.

2. Međutim, lice navedeno u stavu 1. gubi ovo pravo ako ne napusti teritoriju strane ugovornice pred čijim se sudom pojavilo u roku od pet dana pošto mu je sud saopštio da je slobodno i ako je pri tome imalo stvarne mogućnosti da napusti teritoriju te strane ugovornice.

3. U zamolnici za dostavljanje poziva treba navesti iznos koji će se isplatiti za pokriće troškova putovanja i boravka. Sud strane ugovornice od koga potiče zamolnica daće pozvanom licu, na njegovo traženje, predujam za pokriće troškova putovanja i boravka.

4. Svjedoci imaju pravo na naknadu za izgublenu zaradu, a vještaci pored toga i pravo na naknadu za vještačenje.

Član 67.

1. Kad je neophodno potrebno da sud jedne strane ugovornice neposredno sasluša kao vještaka ili svjedoka lice koje je lišeno slobode na teritoriji druge strane ugovornice, može se tražiti njegova privremena predaja.

2. Ovoj molbi udovoljiće se ako takvo lice na to pristaje i ako se tome ne protive razlozi iz člana 65. tačka a). Lice privremeno izdato biće neodložno vraćeno poslije obavljanja

radnje radi koje je došlo do izdavanja. To lice će se koristiti povlasticama iz člana 66. stav 1.

3. Pod uslovima predviđenim ovim članom može se dozvoliti i tranzit lica pritvorenog u trećoj državi preko teritorije jedne strane ugovornice radi saslušanja u drugoj strani ugovornici.

Član 68.

1. Na zahtjev jedne strane ugovornice druga strana ugovornica će i u slučajevima kada nije dopušteno izdavanje vratiti stvari koje su u izvršenju krivičnih djela sa teritorije strane ugovornice koja zahtjev postavlja odnijete od izvršioca na teritoriju zamoljene strane ugovornice, ili stvari koje je izvršilac dobio u zamjenu za pomenute stvari.

Prava trećih lica u pogledu gornjih predmeta ostaju nepovrediva i procjenjuju se po zakonodavstvu strane ugovornice u kojoj se ove stvari nalaze.

2. Zamoljena strana ugovornica može privremeno zadržati stvari iz stava 1. ako je to neophodno u krivičnom postupku koji se vodi na njenoj teritoriji.

Član 69.

Na pružanje pravne pomoći i dostavljanje u krivičnim stvarima primjenjuju se shodno odredbe člana 12. stav 2. i članova 13-18.

Glava 2.

OBAVJEŠTENJE O KRIVIČNIM DJELIMA I KAZNAMA

Član 70.

1. Strane ugovornice obavezuju se da će se uzajamno obavještavati o krivičnim djelima izvršenim na teritoriji jedne od njih od strane državljana druge strane ugovornice, a koji se po izvršenom djelu nađu na teritoriji svoje države.

2. Zajedno sa obavještenjem iz stava 1. predavaće se i sva poznata dokazna sredstva o izvršenom krivičnom djelu.

3. Strana ugovornica čiji je državljanin učinilac obavijestiće drugu stranu ugovornicu da li je vođen postupak protiv učinioca, kao i o rezultatu toga postupka.

Član 71.

Nadležni centralni organi strana ugovornica:

a) dostavljaće uzajamno svakog tromjesečja prijepise kaznenih listova o pravosudnim osuđujućim presudama koje se odnose na državljanu druge strane ugovornice,

b) obavještavaće se o docnijim odlukama koje se odnose na takve presude i unose se u kazneni registar,

c) dostavljaće uzajamno po molbi u pojedinačnim slučajevima izvode iz presuda navedenih u tačkama a) i b).

Član 72.

Na način predviđen u članu 71. strane ugovornice davaće uzajamno po molbi obavještenja o upisima u kazneni registar:

a) koja se odnose na državljanu strane ugovornice koja moli takva obavještenja,

b) koja se odnose na druga lica ako se protiv ovih u strani ugovornici, koja moli

obavještenja, vodi krivični postupak. Zamoljena strana ugovornica može odbiti davanje obavještenja ako je lice za koje se traži obavještenje njen državljanin.

Glava 3.
IZDAVANJE I TRANZITIRANJE OKRIVLJENIH I OSUĐENIH LICA
Uslovi za izdavanje*
Član 73.

Strane ugovornice obavezuju se da će, pod uslovima iz ovog Ugovora, uzajamno izdavati lica protiv kojih se vodi krivični postupak ili protiv kojih je u takvom postupku pravosnažno izrečena kazna u strani ugovornici koja postavlja zahtjev za izdavanje.

Član 74.

1. Izdavanje ima mjesta za krivično djelo za koje se po zakonima obje strane ugovornice može izreći kazna lišenja slobode u trajanju od dvije godine ili teža kazna.

2. Za dokaz osnovanosti zahtjeva za izdavanje u ovakvim slučajevima dovoljan je akt nadležnog suda kojim se određuje pritvor ili istražni zatvor, otvara istraga, podiže optužnica, raspisuje potjernica ili drugi akt istog dejstva. U takvom aktu treba da su označeni opis djela zbog koga se izdavanje traži i činjenično stanje, vrijeme i mjesto izvršenja djela i pravna kvalifikacija djela.

Član 75.

Pod uslovima iz člana 74. stav 1. zamoljena strana ugovornica će takođe odobriti izdavanje lica koje je pravosnažnom presudom suda strane ugovornice koja moli osuđeno na kaznu lišenja slobode najmanje šest mjeseci. Izvod pravosnažne sudske presude je dokaz o osnovanosti zahtjeva za izdavanje, bilo da je presuda izrečena u prisustvu ili odsustvu lica na koje se odnosi.

Član 76.

Zamoljena strana ugovornica može odbiti izdavanje:

- a) ako je krivično djelo zbog koga se traži izdavanje izvršeno na njenoj teritoriji,
- b) ako je izdavanje traži zbog krivičnog djela izvršenog na teritoriji treće države, a djelo je već presuđeno u toj državi.

Član 77.

Zahtjev za izdavanje odbiće se u sljedećim slučajevima:

- a) ako je lice čije se izdavanje traži državljanin zamoljene strane ugovornice,
- b) ako je protiv lica čije se izdavanje traži za isto djelo izrečena pravosnažna presuda od suda zamoljene strane ugovornice. Međutim, izdavanje će se odobriti ako se po zakonu zamoljene strane ugovornice stiču uslovi za ponavljanje postupka za to djelo,

*Razmjennom pisama (6. februara 1960.godine) strane ugovornice su postigle sporazum da, "pored slučajeva predviđenih ugovorom, izdavanju okrivljenih ili osumnjičenih lica neće biti mjesta i onda kada zakon jedne od strana ugovornica zabranjuje izdavanje za djelo za koje se traži. Organi strana ugovornica, nadležni za davanje obavještenja po članu 5. Ugovora, uzajamno će se obavještavati o tome za koja djela njihov zakon zabranjuje izdavanja". Razmijenjena pisma su ratifikovana i objavljena zajedno sa Ugovorom.

c) ako je po zakonu bilo koje strane ugovornice nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne,

d) ako nije stavljen prijedlog odnosno podignuta tužba za krivično gonjenje, u slučajevima kad je po zakonu bilo koje strane ugovornice, pokretanje krivičnog postupka uslovljeno stavljanjem prijedloga odnosno podnošenjem tužbe.

Član 78.

Svaka od strana ugovornica se obavezuje da neće davati državljanstvo licima čije izdavanje traži druga strana ugovornica, odnosno da će sačekati sa odlučivanjem po molbi za davanje državljanstva do odluke po zahtjevu za izdavanje, naročito ako strana ugovornica, koja postavlja zahtjev za izdavanje, ukaže da je državljanstvo traženo radi izbjegavanja izdavanja.

Član 79.

Ako izdavanje jednog lica traži više država zbog istog ili raznih krivičnih djela, zamoljena strana ugovornica odlučuje kome će se zahtjevu udovoljiti.

Član 80.

Potpuno ili djelimično odbijanje zahtjeva za izdavanje ili odlaganje njegovog izvršenja treba obrazložiti.

Postupak za izdavanje

Član 81.

1. Zahtjev za izdavanje podnosi se diplomatskim putem. Na isti način strane ugovornice saobraćaće uzajamno po svim pitanjima u vezi sa izdavanjem.

2. Uz zahtjev za izdavanje, pored dokaza iz člana 74. stav 2. i člana 75. treba predložiti:

a) dokaze ili podatke o državljanstvu traženog lica,

b) podatke i sredstva za utvrđivanje identiteta traženog lica, a po mogućnosti i druge podatke za njegov brzi pronalazak, ako ono već nije identifikovano u zamoljenoj strani ugovornici,

c) tekst krivičnog zakona koji se odnosi na krivično djelo zbog koga se izdavanje traži kako strane ugovornice koja postavlja zahtjev za izdavanje, tako i države u kojoj je djelo izvršeno.

3. Ako se traži izdavanje po članu 75. mora se priložiti i izvod iz pravosnažne presude.

4. Zahtjev i svi prilozi moraju biti prevedeni na jezik zamoljene strane ugovornice i prijevodi ovjereni u smislu člana 53. stav 3. tačka d). Svi prilozi se dostavljaju u originalu ili u ovjerenom prijepisu.

5. Valjanost forme svih priloga cijeni se po zakonu strane ugovornice koja postavlja zahtjev.

Član 82.

1. Ako su ispunjeni uslovi za izdavanje prema ovom Ugovoru, zamoljena strana ugovornica je obavezna da odmah po prijemu zahtjeva za izdavanje preduzme sve mjere za izvršenje zahtjeva a naročito za pronalazak traženog lica, a ako je potrebno narediće se i njegovo pritvaranje.

2. Ali, ako se iz dokumenata priloženih uz zahtjev za izdavanje ne može utvrditi da su ispunjeni svi uslovi potrebni za odobrenje izdavanja, zamoljena strana ugovornica zatražice od strane ugovornice koja zahtjev postavlja da joj u utvrđenom roku dostavi dopunske podatke i obavještenja. Ovaj se rok može produžiti na traženju strane ugovornice koja zahtjev postavlja.

3. Ako u određenom roku ne bude postupljeno po traženju zamoljene strane ugovornice, postupak za izdavanje će se obustaviti, a traženo lice biće oslobođeno. Ipak postupak za izdavanje biće nastavljen kad se naknadno udovolji traženju zamoljene strane ugovornice.

Član 83.

1. Na neposredni zahtjev nadležnog suda jedne strane ugovornice koji je upućen pismeno ili telegrafski, zamoljena strana ugovornica će, saglasno njenim zakonima, preduzeti privremeno protiv lica čije se izdavanje traži mjere obezbjeđenja, uključujući i pritvaranje, ako se u tom zahtjevu označi postojanje jednog od dokumenata iz člana 74. stav 2. i člana 75. kao i organ od koga taj dokument potiče i broj i datum toga dokumenta.

2. Zahtjev iz stava 1. treba da bude potvrđen diplomatskim putem.

3. Strana ugovornica koja postavlja zahtjev za izdavanje biće bez odlaganja obaviještena o privremenom pritvaranju ili o drugim privremenim mjerama obezbjeđenja odnosno o razlozima zbog kojih se njen zahtjev nije mogao izvršiti.

4. Nadležni sudovi strana ugovornica mogu i bez zahtjeva iz stava 1. pritvoriti lice koje se nalazi na njihovoj teritoriji, ako doznaju da je ono na teritoriji druge strane ugovornice izvršilo krivično djelo za koje se po ovom Ugovoru dopušta izdavanje. Druga strana ugovornica biće o tome bez odlaganja obaviještena.

5. Postupak za izdavanje obustavlja se ako u roku koji odredi nadležni sud zamoljene strane ugovornice ne bude dostavljen zahtjev za izdavanje. Na obrazloženi zahtjev strane ugovornice od koje potiče zahtjev za izdavanje ovaj se rok može produžiti.

Član 84.

1. Zamoljena strana ugovornica će donijeti odluku po zahtjevu za izdavanje i u slučaju ako se protiv lica, čije se izdavanje traži, u zamoljenoj strani ugovornici vodi postupak ili je ono osuđeno zbog nekog drugog krivičnog djela. Ako zahtjev bude uvažen predaja će se odložiti dok takvo lice izdrži kaznu ili postupak bude na drugi način obustavljen.

2. I u slučaju iz stava 1. može se traženo lice privremeno predati strani ugovornici koja zahtijeva izdavanje radi sprovođenja postupka, ali će ta strana ugovornica vratiti izdato lice strani ugovornici najkasnije kad bude donesena sudska presuda u predmetu zbog koga je privremeno izdato, a u svakom slučaju najdalje tri mjeseca od dana predaje.

Član 85.

1. Izvještavajući stranu ugovornicu koja je postavila zahtjev za izdavanje o odobrenom izdavanju, zamoljena strana ugovornica će jednovremeno saopštiti vrijeme i mjesto gdje će se izvršiti predaja.

2. Strana ugovornica koja je postavila zahtjev za izdavanje, sem u slučaju više sile, obavezna je da na određenom mjestu izdato lice preuzme najdalje u roku od tri dana od dana određenog za predavanje. U protivnom odnosno lice može biti oslobođeno.

Član 86.

1. Izdato lice ne može se krivično goniti niti se protiv njega može izvršiti kazna zbog krivičnog djela učinjenog prije izdavanja, ako ono nije bilo osnov za izdavanje, niti se ono može za takvo djelo izdati trećoj državi radi suđenja ili izvršenja kazne, ako za ovo ne dobije naknadni pristanak strane ugovornice koja je odobrila izdavanje. Pristanak se ne može odbiti ako se tiče krivičnog djela za koje po odredbama ovog Ugovora postoje uslovi za izdavanje.

2. Pristanak se neće tražiti ako predato lice ne napusti teritoriju strane ugovornice, kojoj je bilo predato, po isteku mjesec dana od dana okončanja krivičnog postupka, a ako je osuđeno - po isteku mjesec dana od dana izdržane ili oprostene kazne, ili ako se to lice ponovo dobrovoljno vrati na teritoriju te strane ugovornice. U ovaj rok se ne uračunava vrijeme u kome odnosno lice bez svoje krivice nije moglo napustiti teritoriju te strane ugovornice.

Član 87.

Strana ugovornica koja je postavila zahtjev za izdavanje obavijestice zamoljenu stranu ugovornicu o rezultatu krivičnog postupka protiv predatog lica. Ako je protiv toga lica donijeta osuđujuća presuda, dostaviće se prijepis te presude po njenoj pravosnažnosti.

Član 88.

1. Strane ugovornice su obavezne da, bez posebnog zahtjeva, u postupku za izdavanje uzajamno dostavljaju:

a) predmete koji mogu poslužiti kao dokaz protivu lica čije je izdavanje traženo. Zamoljena strana ugovornica može privremeno zadržati te stvari ako je to neophodno za vođenje drugog krivičnog postupka,

b) sve predmete nađene u posjedu traženog lica ili kod trećih lica, koje su oni ili njegov saučesnik pribavili krivičnim djelom zbog koga se izdavanje traži, ili koji predstavljaju protivvrijednost primljenu za predmete pribavljene tim krivičnim djelom, ili nagradu za njegovo izvršenje.

2. Ovi će se predmeti dostaviti strani ugovornici, koja je zahtjev za izdavanje postavila, prilikom predaje izdatog lica, a ako to nije moguće, onda naknadno. Ovako će se postupiti i u slučajevima gdje do izdavanja nije došlo usljed smrti ili bjekstva traženog lica.

3. Prava trećih lica na ovakvim predmetima ostaju nepovrijeđena. Ova prava se procjenjuju po zakonodavstvu strane ugovornice u kojoj se predmeti nalaze. Po okončanju krivičnog postupka ovi će se predmeti vratiti bez naknade licu kome pripadaju preko nadležnog organa. Ako se ne može ustanoviti lice kome oni pripadaju predmeti će se bez naknade vratiti zamoljenoj strani ugovornici.

4. Odredbe člana 92. ne primjenjuju se kod povraćaja predmeta predviđenih u ovom članu.

Član 89.

Ako predato lice izbjegne krivični postupak i ponovo se vrati na teritoriju zamoljene strane ugovornice, biće na ponovni zahtjev izdato bez provođenja ponovnog postupka za izdavanje.

Tranzit
Član 90.

1. Svaka od strana ugovornica dužna je da po zahtjevu dopusti tranzit preko svoje teritorije lica izdatog od treće države drugoj strani ugovornici. Zamoljena strana ugovornica nije dužna da odobri tranzit lica za koje ne postoje uslovi za izdavanje po ovom Ugovoru.

2. Zahtjev za odobrenje tranzita upućuje se na način iz člana 81. stav 1.

3. Zamoljena strana ugovornica odobriće i izvršiti tranzit na način koji ona smatra najpogodnijim.

Član 91.

Troškove skopčane sa izdavanjem snosi strana ugovornica na čijoj su teritoriji nastali. Troškove tranzita snosi strana ugovornica od koje potiče zahtjev za tranzit.

DIO V
ZAVRŠNE ODREDBE
Član 92.

Odredbama ovog ugovora ne dira se u propise koji su na snazi u stranama ugovornicama u pogledu transfera gotovine i izvoza i uvoza stvari.

Član 93.

Sva sporna pitanja u primjeni ovog Ugovora rješavaće strane ugovornice diplomatskim putem.

Član 94.

Ovaj ugovor podliježe ratifikaciji i stupiće na snagu trideset dana od dana izmjene ratifikacionih instrumenata, koja će se izvršiti u Beogradu.

Član 95.

Danom stupanja na snagu ovog ugovora prestaje važiti Konvencija između strana ugovornica o pravnim odnosima njihovih državljana, potpisana u Beogradu 4. maja 1923. godine.

Član 96.

Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme i ostaće na snazi još za godinu dana od dana otkaza notom jedne od strana ugovornica.

Ovaj ugovor sačinjen je u Varšavi 6. februara 1960. godine u dva primjerka od kojih svaki na srpskohrvatskom i poljskom jeziku, s tim da oba teksta imaju podjednako pravno dejstvo.

U potvrdu čega su punomoćnici obiju strana ugovornica potpisali ovaj ugovor i stavili pečate.